

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΖΑΤΥΕΙΕΝ

ΕΒΔΟΜΑΛΙΑΙΑ.

ΕΤΟΣ Β.

ΑΡΙΘ. 57

Συνδρομή υποχρεωτική ετησία προπληρωτέα εν Κύπρῳ Σελ. 8. Ἐν τῷ ἑξωτερικῷ Σελ. 12.
Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπὴν.
Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεῖν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσό.,
Editor S. HOORMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σαί προξενεῖ ἐντροπὴν, διότι γρήγορα ἢ ἄργα θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

10, ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1885.

ΚΥΡΙΟΙ ΠΕΠΑΙΔΕΥΜΕΝΟΙ ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ ΜΑΣ.

Τάβαλα πιά μᾶζή σας καὶ δὲν ξεύρω ποῖοι διάδοχοι χειρότεροι πὸ μᾶς (ἀμφοτέρους δηλαδὴ) θὰ λάβουν τὴν τόλμην νάμβουν ἔς τὸ μέσον νὰ μᾶς συμβιβάσουν χωρὶς νάλλθουν ἔς τὴν ἀνάγκην νὰ τρέχουν μακρὰν πὸ μᾶς σταυροκοπούμενοι. Τάβαλα λέγω μὲ ὅσας, καὶ ξεύρω ὅτι μὲ κκὰ κεφάλια θὰ πλέξω (δῆλα δὴ στρυφνά) ἀλλὰ τόσον τόσον δὲν σᾶς φοβοῦμαι, καὶ μὴ πρὸς ἑαρος. Τὸ τρομερὸν πυρὸν δολὸν μου Σά ν σ ἐ πῶ ζυμωμένον ἀπὸ τὸ μέταλλον, ὁ ρ θ ὤ ς, καὶ γεμισμένον ἀπὸ φαρμακερὰ σφαίριδια τ ἡ ν ἂ λ ἡ θ ε ι α ν, καταβάλλει καὶ γίγαντας καὶ Μαγδηδας καὶ ἀγρίους καὶ ἀνθρωποφάγους καὶ ἰδλους τοὺς ἀνθρώπους. Θέσατε κατὰ γραμμὴν τὰς δυνάμεις μου ταύτας « Σ ἂ ν σ ἐ ' π ῶ ὁ ρ θ ὤ ς τ ἡ ν ἂ λ ἡ θ ε ι α ν καὶ θὰ ἐννοήσητε ἀμέσως ὅτι θὰ σᾶς καταβάλω μὲ τὴν πρώτην βολήν. Μόνον οἱ Ἀγγλοὶ δὲν καταβάλλονται μὲ τέτοιαις δυνάμεις διότι εἶνε ὅλοι σίδηρον, καὶ τὰ ἔσω καὶ τὰ ἔξω των. Λάβετε λοιπὸν τὸν θώρακά σας καὶ ἰδοὺ εἶμαι ἑτοιμος . . . Τί; . . . θὰ σταθῇτε παρὰ τὸν σκοπὸν ἵνα μὴ ἐληθῇτε; Προσεξατε καλῶς διότι στρατὸς μου εἶνε ὁ λαός, καὶ ὁ λαός δὲν χωρατεύει.

Θέλω νὰ μάθω εἰς τί ὠφελεῖ ἡ παιδεία σας ὅταν τὴν μεταχειρίζεσθε μόνον καὶ μόνον πῶς νὰ νερδήσητε περισσότερα διὰ

νὰ ἀπολαύητε πᾶσαν εὐχαρίστησιν καὶ νὰ ζήτε μὲ ἀνέσιν, καὶ τὸν λαὸν νὰ τὸν ἀποστρέψῃτε ὡς ψωραλέον πρόβατον, καὶ νὰ θεωρῇτε ἐντροπὴν σας νὰ ἀνακκῶνεσθε μέσῃ αὐτόν; Διότι τάχα εἴχετε σεις τοὺς τρόπους, ἡ οἱ γονεῖς σας, καὶ ἐσπουδάσατε καὶ ἐμορφώθητε καὶ ἐγίνεστε εὐ γ ε ν ε ῖ ς, ὁ δὲ δυστυχὴς λαὸς ἀγωνιζόμενος πῶς νὰ γεμίσῃ τὴν κοιλίαν του, τὸ ὅποιον ποτὲ δὲν κατάρθωσεν, δὲν εὔρε καθόλου καιρὸν νὰ γεμίσῃ τὸν νοῦν του, πρέπει νὰ τὸν ἀφήσῃτε νὰ σύρηται εἰς τὸ χάος καὶ νὰ κυλήται μέσ' ἔς τὴν ἀμάθειάν του διὰ νὰ σᾶς θαυμάζῃ σᾶς πὸ μακρὰ; Καὶ ὅταν, ὡς ἐκ τῆς παιδείας σας, σχηματίσῃτε μίαν καλὴν ἰδέαν, μίαν καλὴν ἐνέργειαν, μίαν καλὴν πράξιν πρὸς ὠφελίαν τῆς πατρίδος σας, πῶς εἶνε δυνατόν ν' ἀσπασθῇ αὐτὴν καὶ ὁ λαός καὶ νὰ συμπράξῃ μαζὴ σας διὰ νὰ νατορθωθῇ ἡ ὠφέλιμος ἰδέα σας, ὅταν αὐτὸν δὲν τὸν ἔχετε προδιατεθειμένον καὶ παιδαγωγημένον εἰς τὸ νὰ αἰσθανθῇ τὴν πραγματικὴν ὠφέλειαν τοῦ σκοποῦ σας; Καὶ ὅταν ὁ λαός δὲν συμπράττῃ μαζὴ σας τί δύνασθε εἶς νὰ πράξετε; Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι ἡ παιδεία σας καὶ ἡ μόρφωσίς σας δὲν δύναται μόνη της νὰ ὠφελήσῃ οὐδὲ τὴν πατρίδα σας. Καὶ ἔπειτα λέγετε—τί νὰ κάμῃ; ἀδελφέ; ἐγὼ τοὺς εἶπα ἔτσι τὰ γένην' ἔτσι καὶ ἐκεῖνοι δὲν ἤκουσαν μήπως δύναμαι νὰ τὸ κάμω μόνος μου; Καὶ μὲ τοῦτο

μένετε ἀρκετὰ εὐχαριστημένοι ὅτι τάχα ἐκάμετε τὸ χρέος σας. Δὲν εἶν' ἔτσι κύριοι! εἰσθε πολὺ ἠπατημένοι καὶ μ' ὅλον ὅτι τὸ ξεύρετε καὶ σεις, κάμνετε ὅμως πῶς δὲν τὸ ξεύρετε. Εἰς τί χρησιμεύει ἡ παιδεία καὶ προκοπὴ σας ὅταν δὲν δύνασθε νὰ διαδώσητε καὶ νὰ καθαρλώσητε νὰ παραδεχθῶσιν ὅλοι τὴν καλὴν ἰδέαν σας;

—Μὰ μήπως ἡμεῖς—θὰ μὲ πῇτε— θὰ γίνωμεν διδάσκαλοι τοῦ λαοῦ;—Μάλιστα Κύριε! Ἔτσι ἀδίκως θέλετε νὰ καυχᾶται ἡ πατρίς σας ὅτι ἔχει πεπαιδευμένους καὶ προκομένους; Ὁ Θεὸς καὶ ἡ πατρίς σας σᾶς ἔδωκε ἔς τὸ χεῖρ μίαν μεγάλην λαμπάδα ἀναμμένην· πρέπει νὰ τὴν κρατῇτε καὶ νὰ τὴν καμαρώνητε σεις μόνον; δώσατε καὶ εἰς τὸν λαὸν νὰ ἀνάψῃ καὶ ἐκεῖνος τὸ κηρί του, καὶ κατὰ τὸ κηρί του ἄς πάρῃ ἑλαστός ἔσον φῶς δύται. Μήπως θὰ ἐλαττωθῇ κατόπιν τὸ φῶς τῆς λαμπάδας σας; νομίζω ὅχι.

Βλέπετε ὅτι ἔς αὐτὰς τὰς πονηρὰς ἡμέρας μάλιστα πρέπει τὸν λαὸν νὰ τὸν ἔχωμεν ὅλον συνδεδεμένον μὲ τὴν ὁμόνοιαν καὶ μὲ τὴν ἑνώσιν ὥστε ἡ φωνὴ του νὰ ᾄδῃ φωνὴ ὅχι μόνον τῆς Κυβερνήσεως παρὰ καὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὅμως εἶνε ἑξάπολυτος καὶ δὲν ξεύρει οὐδὲ ποῦ πάγει οὐδὲ ποῦ ἔρχεται. Εἶνε κατὰστασις αὐτῇ, ὁ λαός νὰ ᾄδῃ σῶμα νεκρὸν σεις δὲ οἱ ὅποιοι εἰσθε ψυχὴ νὰ τὸ ἔχετε ἀκίνητον;

Κοντά εις τὴν φροντίδα τὴν ὁποίαν ἔχομεν νὰ σπουδάζωμεν καὶ νὰ μορφώσωμεν τὰ τέκνα μας, δὲν πρέπει νὰ χωρῶμεν καὶ τὴν φροντίδα νὰ μορφώσωμεν ὅσον εἶνε δυνατόν καὶ νὰ ἀναπτύξωμεν κομμάτι καὶ τὸν λαὸν ὁ ὁποῖος εἶνε ἄνθρωπος τέλειος διὰ νὰ τὸν ἔχωμεν συνεργόν μας εἰς κάθε καλὸν ἔργον;

— Ἀλλὰ μὲ πῶς τὸν τρόπον δυνάμεθα νὰ ἀναπτύξωμεν τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ; — Διὰ τῶν σχολείων τοῦ λαοῦ. — Καὶ ποῖα εἶνε τὰ σχολεῖα τοῦ λαοῦ; — Ἡ Ἀναγνωστήρια.

Ὑπῆρξε μὴ φορὰ εἰς δυστυχημένους χρόνους μία εὐτυχισμένη ἐποχὴ, ποῦ εἰς αἱ πόλεις τῆς Κύπρου εἶχον Ἀναγνωστήρια καὶ κάθε ἑσπέρας ἐγείμιζον ἀπὸ ἀνθρώπους μεταξὺ τῶν ὁποίων πολλοὶ δὲν ἤξευραν οὐδὲ γράμματα καὶ ὅμως ἐχάιροντο νὰ ἀκούουν τοὺς γραμματισμένους καὶ τοὺς σπουδασμένους νὰ ἀναγινώσκωσι, νὰ συζητοῦν καὶ νὰ ἀναπτύσσουν διάφορα ὠφέλιμα πράγματα καὶ ἀνεχώρουν μὲ μεγάλην εὐχαρίστησιν εἰς τὰς οἰκίας των περιμένοντες μετὰ χαρᾶς τὴν ἄλλην ἑσπέραν νὰ πᾶν πάλιν νὰ ἀκούσουν, νὰ ἐννοήσουν, νὰ μάθουν πράγματα ποῦ δὲν ἤξευραν. Ἐν Λευκωσίᾳ ὅταν κατὰ πρῶτον ἐσυστήθη τοιοῦτον τῇ πρωτοβουλίᾳ καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ κ. Πασχάλη Κωνσταντινίδου (περὶ τὸ 1867 ἂν καλῶς ἐνθυμούμεθα) ὑπῆρξάν τινες τῆς παλαιᾶς ζύμης ἄνθρωποι, οἵτινες ἀγνοοῦντες κατ' ἀρχὰς τὸ ὠφέλιμον τοῦ πράγματος, ἠνυχτιώθησαν, κατηγορήσαν, ἀντίπραξαν, διὰ νὰ καταστρέψωσι τὸ φωτοφόρον ἐκεῖνο νήπιον εἰς τὰ σπάργανά του, καὶ ὅμως ὅτε μετ' οὐ πολὺ εἶδον ὅτι πρὸς τὰς ἄλλας πνευματικὰς ὠφελείας ὠφελοῦντο καὶ ἡθικῶς τὰ τέκνα των, διότι ἀντὶ νὰ τρέχουν εἰς ἄλλα διεφθαρμένα καταγώγια, συνετρωρεύοντο καὶ ἀνεγίνωσκον εἰς τὸ Ἀναγνωστήριον, οὐ μόνον ἐτεγράφησαν καὶ ἐκεῖνοι συνδρομηταί, παρὰ ἐδέχθησαν καὶ τὰς τιμητικὰς θέσεις τὰς ὁποίας οἱ νέοι εὐσεβᾶτως τοῖς προσέφερον. Δὲν παρήλθε δὲ πολὺς καιρὸς καὶ κατὰ τοσοῦτον ὑπερπλεόνασεν ὁ ζῆλος τῶν ἄλλοτε πικρῶν κατηγορῶν, ὥστε καὶ τοὺς νέους ἠθέλησαν νὰ παραγκωνίσωσιν ὅλως, ἐπῆλθε δὲ ψυχρότης καθ' ἣν διηρέθησαν, καὶ οὕτως ἐσχηματίσθησαν δύο πλήρη καὶ κάλλιστα κατηρητισμένα Ἀναγνωστήρια τὰ ὁποῖα πάλιν μετ' ὀλίγον ἠνώθησαν.

Πόσοι δὲ φαντάζεσθε ὅτι ἦσαν οἱ συνδρομηταὶ τοῦ Ἀναγνωστηρίου τούτου; ἄνω τῶν τριακοσίων.

(ἀκολουθεῖ)

Ἐκ τῆς Ἐπισήμου ἐφημερίδος» τῆς 4 Ἀπριλίου μαθάνομεν ὅτι ὁ ὑπουργὸς Δέρβυ ἀφοῦ ἔλαβε τὸ τηλεγράφημα τὸ ὁποῖον ἔστειλαν οἱ τοῦ διαμερίσματος Λεμησσοῦ εἰς τὴν Α. Μ. τὴν Βασιλίσσαν περὶ τοῦ νομίσματος, ἔστειλεν ἀντιγραφὸν τούτου εἰς τὴν Α. Ε. τὸν Ἀρμοστήν, ζητῶν τὰς κρίσεις του ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου περὶ τοῦ ὁποῖου «τινὲς καλοῦντες ἑαυτοὺς κατοίκους Λεμησσοῦ» ἔστειλαν τὸ ρηθὲν τηλεγράφημα. Ὁ Ἀρμοστής ἀπήντησεν ὅτι «ἀπὸ τῆς κατοχῆς εὑρέθησαν ἐν Κύπρῳ τρεῖς διατιμήσεις νομισμάτων. Ἡ Κυβέρνησις θέλουσα νὰ διορθώσῃ τὰς ἐκ τούτου συγχύσεις καὶ ἀνωμαλίας, ἐθεώρησε καλὸν νὰ καταστήσῃ τούτο ὁμοιόμορφον, ἀλλ' οἱ Λεμήσσιοι ἐνόμισαν ὅτι τούτο θὰ γίνῃ ἀφερμὴ νὰ πωλῶσιν εὐθηνότερα τὰ ἐμπορεύματά των καὶ ἀντέστησαν.» Ἡρώτησε—λέγει προσέτι ὁ Ἀρμοστής— τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ τηλεγραφείου νὰ μάθῃ τινες οἱ ἀποστείλαντες τὸ τηλεγράφημα ἀλλὰ δὲν τῷ εἶπον. (Ἀκτανόητον μᾶς φαίνεται, ἀφοῦ τὸ τηλεγράφημα ἔφερεν ὑπογραφὴν γνωστοῦ ἐμπόρου τῆς πόλεως τοῦ κ. Π. Χριστοδουλίδου ἀντιπροσωπεύοντος πλέον τῶν 300 ὑπογραφὰς χωρικῶν τοῦ διαμερίσματος Λεμησσοῦ ἢ μὲν Α. Ε. ὁ Δέρβυ νὰ λέγῃ «τινὲς καλοῦντες, ἑαυτοὺς κατοίκους Λεμησσοῦ» ἢ δὲ Α. Ε. ὁ Ἀρμοστής νὰ ζητῇ νὰ μάθῃ παρὰ τοῦ τηλεγραφείου τοὺς ἀποστείλαντας τὸ τηλεγράφημα. Τούτο μᾶς δίδει νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι τὸ τηλεγράφημα ἐστάλη ἄνευ ὑπογραφῆς). Ἐν τέλει ὁ Δέρβυ ἐγκρίνει ὅλως τὰς ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου πράξεις τοῦ Ἀρμοστοῦ.

Τὴν Δευτέραν (8) 20 Ἰσταμένου) περὶ τὰς 11½ π. μ. ἀφίκετο εἰς Λεμησσοῦν ἡ Α. Π. ὁ ἅγιος Κιτίου. Ἀπαντες οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν ἤχουν κατὰ τὴν εἰς τὴν πόλιν εἴσοδον τοῦ λαυφίλους Ἐθνάρχου ἡμῶν, πλείστοι δὲ πολῖται ἔδραμον εἰς συνάντησίν του, ὃν ἐγκαρδίως καὶ μετὰ ζητωκραυγῶν ὑπεδέξαντο.

ΦΥΓΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ὡς γνωστὸν πρώτη ἡ «Σάλπιγξ» ἐ-

μέμφατο καὶ δὴ καὶ σκληρότατα τῆς διαγωγῆς τοῦ κ. Δ. Πιερίδου ἐν τῷ ζητήματι τοῦ προϋπολογισμοῦ. Κατὰ δημοσιογραφικὸν καθήκον δὲν δυνάμεθα νὰ ἀρνηθῶμεν τὴν δημοσίευσιν πάσης ἐπὶ τοῦ ζητήματος διατριβῆς. Τούτο μάλιστα καθίσταται, καθ' ἡμᾶς, ἀναγκαῖον, διότι οὕτω δύναται νὰ γνωσθῇ, ἂν οὕτως ἢ ἄλλως, ἐνέχονται ἄλλοι τινὲς ἐν τῇ σκανδαλώδει ταύτῃ ὑποθέσει, καθ' ὧν δεόν, ὥπως ὤμεν δίκαιοι, νὰ στρέψωμεν σκληρῶς τὰ βέλη ἡμῶν, ἀψηφόντες ὅλως περὶ τοῦ ποιοῦ τῶν προσώπων ὡς τούτο ἀπέδειξεν ἡ μέχρι τοῦδε πορεία τοῦ φύλλου ἡμῶν.

Κύριε Συντάκτα!

Ἡ Ἀληθὴς Ὀπτασία τοῦ αἵωνος μας.

Ὅποιοι καὶ ποῖαι αἱ ἐγγραφὴν ὑποχρεώσεις τοῦ Βουλευτοῦ μας Κυρίου Δ. Πιερίδου ἐπὶ τοῦ σκανδαλώδους ζητήματος τοῦ προϋπολογισμοῦ; Ἐρωτῶνται οἱ χολόεντες πατριῶται, τὰ ἐγκριτὰ φύλλα νὰ ἀπαντήσωσιν ἀλλ' οὐδὲ γὰρ περὶ τούτου. Ἀρκοῦνται μόνον νὰ καταδικάζωσι τὴν πολιτικὴν τοῦ γέροντος κατὰ τὸ δοκοῦν, χωρὶς νὰ δύνανται νὰ παρουσιάσωσιν ἀποδείξεις διὰ τὰς κατηγορίας των, ἄρα λοιπὸν, αἱ κατηγορίαι των ἂς συνοψισθῶσιν εἰς τὸ «ἡ ἀληθὴς Ὀπτασία τοῦ αἵωνος μας.»

Πραγματικότης ψηλαφητή.

Αἱ ἐγγραφὴν ὑποχρεώσεις, αἱ ἐγγραφὴν ὑποσχέσεις τοῦ Κυρίου Δ. Πιερίδου καθ' ἃς ἐμάθομεν παρ' ἀξιοτιμοῦ Βουλευτοῦ, ἦσαν ἀπλή γνώμη τοῦ γέροντος, διατυπωθεῖσα ἐν εἰδὲι προτάσεως, ἣν ἠσπάζθη ὁ Κύριος Νικολαΐδης καὶ τὴν ὁποίαν ἐπρόκειτο νὰ καταθέσῃ ἐπὶ τοῦ Βουλευτικοῦ τάπητος μὲ ὑποστήριξιν τοῦ γέρο Πιερίδου. Ἐπταίσε λοιπὸν ὁ γέρο Πιερίδης, διότι δὲν ὑπεβλήθη ἡ πρότασις εἰς τὸ Νομοθετικὸν καὶ διότι κατὰ συνέπειαν δὲν ὑπεστήριξεν αὐτήν; ἂς ἐρωτήσωμεν τοὺς βουλευτὰς μας, οἵτινες ἦσαν αὐτόπτεχαι τῶν ἀδικημάτων ἐγένετο παραίτιος ὁ Κύριος Δ. Πιερίδης. Νομοθετικόν! Ἐπὶ τοῦ σκανδαλώδους ζητήματος τοῦ προϋπολογισμοῦ, διὰ τὴν ἐλάττωσιν καὶ τροποποίησιν τοῦ ὁποῖου ἐγένετο τὸ πᾶν ἀνάστατον, ἢ ἐρωτῶ εἰς τί θὰ μᾶς ὠφείλῃ; Διὰ τὴν ἐνῶ συνέταττε τὰς ἐλαττώσεις τῶν πέντε γνωστῶν σοι κονδυλίων, καὶ ἐσκόπεις νὰ καταθέσῃς ταύτας, μὲ ὑποστήριξιν τοῦ κ. Δ. Πιερίδου, διὰ τὴν λέγω δὲν κατέθεσες ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς τοῦ Συμβουλίου τὴν περὶ ἐλαττώσεως ἢ τροποποιήσεως πρότασιν, ἵνα τύχῃ καὶ τῆς ὑποσχεθείσης ὑποστηρίξεως τοῦ κ. Δ. Πιερίδου; Διὰ τὴν ἄμα ἐζητήθη ἡ ἀναβολὴ καὶ δὲν ἐπετεύχθη (πράγμα ὅλως ἄτοπον) καὶ ἐπρόκειτο ἡ συμ-

ψήφισις ἢ καταψήφισις, ὡς ἕκαστος ἀνεξαρ-
τήτως πάσης ὑποχρεώσεως ἐφρόνει, δικαί-
α λέγω ἐν τῷ βραχυτάτῳ χρόνῳ τῆς ἀνακο-
πῆς περιήρχετο πιττάκιον ἀπὸ χειρὸς εἰς
χειρὰς μεχρυσότου ἐπεδόθη τῷ κ. Δ. Πιε-
ριδῇ; Δικαίᾳ ἐγράψατε ἐν τῷ πιττακίῳ τὴν
συντακτικὴν ὑμῶν, καὶ τὴν σωτηρίαν ἢ ἀ-
ποφυγὴν τῆς Βουλῆς, καὶ μετ' αὐτῆς ἀπάν-
των τῶν συμφερόντων τῆς νήσου, ἀρχιτε-
κτονικῶς φερόμενοι; Δικαίᾳ ἐξεφράζετε τὴν
λύπην σας τῷ δικηγόρῳ τοῦ στέμματος, ὅ-
τι ἀγνοοῦντες τὴν ἐγκρίσιν καὶ ἐπικύρωσιν
τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ προ-
έβητε εἰς τὴν τροποποίησιν αὐτοῦ, ἄλλως
θὰ καταψηφίζετε κατὰ πάσης τροποποιή-
σεως; Δικαίᾳ εἰς τὰς ἐπερωτήσεις τοῦ Σ.
δημοσίου διὰ τὴν ἐκκληθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ
ἀνάγκαστον διαγωγὴν τοῦ κ. Πιερίδη, ἐτη-
ρεῖτε σιγὴν μὴ παρέχοντες αὐτῷ τὰς δεού-
σας καὶ ἀκριβεῖς πληροφορίες; "Μήδενι
δικὴν δικάσῃς πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς."

Καὶ ὅμως ὁμᾶς τις, ἀγνοοῦσα τὰ καθήκα-
στα, πέπεσε λαβρῶς ἐναντίον γέροντος θελή-
σαντος καὶ εἰς τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς
ζωῆς του νὰ ὑπηρετήσῃ ὅσον ἔνεστι τὴν πα-
τρίδα του. Τὸ ἀληθὲς φιλόπατρι τούτων
ἀνεεγγνωρίσθη ἐκ τῶν παρασκήμων παρε-
χώρησαν ἐξαιρετικῶς τοῖς μόνοις ὑβρισταῖς
τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκ τῶν εἰρημένων ἀναμφιβόλως τὰ νέφη
τῆς ἀληθείας, ὀπτασίας τοῦ αἰῶνος, θὰ
διασκεδασθῶσι καὶ θὰ ἀναφανῇ ἡ ψήλαφῃ
τῇ πραγματικότητι.

Ἐν Ἀθήναις

Κ. Σ. Κ.

Πρὸς τὴν Σύνταξιν τῆς «Σαλπιγγος».

Μέχρι σήμερον ἠγνοοῦμεν ἂν ἐνῶ ὑ-
πάρχει χωριστὸν νεκροταφεῖον εἰς Ἀγ.
Νικόλαον ἡδύνατο νὰ ἐπιτραπῇ νὰ κτι-
ζῶνται ὀγκώδη λενοτάφεια ἐντὸς τοῦ
στενοτάτου περιβόλου τῆς Ἐκκλησίας.
Ἐχομεν καὶ ἡμεῖς προσφιλεῖς νεκροῦς,
ἴσως δὲ δυνάμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ κτίσωμεν
τοιαῦτα ἢ καὶ ὀγκωδέστερα. Ἐλπίζο-
μεν λοιπὸν ὅτι θὰ ἐπιτραπῇ καὶ εἰς ἡμᾶς
τοῦτο . . . καὶ δὲν θὰ παρεμβληθῇ ἡ-
μῖν ὡς πρόσκομμα τὸ στενὸν τοῦ χώρου.
Δημοσιεύσατε παρακαλῶ τοῦτο ὑπ' εὐθύ-
νην μου κ. Συντακτα ἵνα γνωσθῇ ὅτι ἐ-
λάβομεν σημειώσιν τούτου.

Λεμηστῷ 22 Μαρτίου 1885.

Εἰς πολίτης.

Κύριε χωρικοί! Μὰ πόσαις χιλιάδεις
φοραῖς πρέπει νὰ σὰς πῶ νὰ προσέχετε νὰ
μὴ κάμνετε πράγματα διὰ τὰ ὅποια νὰ
πληρώνετε ἔπειτα 15 καὶ 20 λίρας πρό-
στιμον; Μὰ πότε θ' ἀνοίξετε κεῖνα τ' αὐ-

τιά σας ν' ἀκούσῃτε τί σὰς λέγω καὶ νὰ ἐν-
νοήσῃτε ὅτι καλὰ σὰς λέγω; Τί αὐτὰ εἶ-
νε αὐτὰ! τί κεφάλι εἶν' αὐτὸ πῶχετε νὰ
σὰς κοπανίζῃ κἀνεῖς μέρα νύκτα καὶ νὰ μὴ
νοιώθετε. Μὰ λοιπὸν ὅτι σὰς κάμνει ἡ ἐν-
βέρνησις σὰς πρέπει. Νὰ! προχθεὶς δύο κρη-
σάδες ἀπὸ τὰ χωρία Λεμηστοῦ, διότι ἠθέλη-
σαν νὰ κρύψουν ὀλίγον κρασί ἀπὸ τοῦς τα-
τζίαιδες, δηλαδή νὰ κλέψουν τὸ πρᾶγμα
τῶν οἱ ἀνόντοι, ἐπλήρωσιν ὁ μὲν ἕνας διὰ
500 ὀκάδας κρασί καὶ διότι ἠθέλησε καὶ
νὰ δωροδοκῇ τὸν ὑπάλληλον νὰ μὴ το
γράφῃ, 10 λίρας, 15 σελλίνια καὶ 3 γρό-
σια πρόστιμον, ὁ δὲ ἄλλος διὰ 20 ὀκάδας
κρασί πούθελε νὰ κρύψῃ, ἔδωκεν 25 λίρας
11 σελλίνια καὶ 3 γρόσια πρόστιμον. Σὰς
ἀρέσει λοιπὸν τοῦτο; Καλὰ λέγει ἡ παροι-
μία. "Τὸ σχοινὶ τοῦ χωριότη μόνον δὲν
φθάνει καὶ διπλὸν περισσεύει. Ἐγὼ σὰς λέ-
γω νὰ προσέχετε ἀπὸ τέτοιαις δουλειαῖς,
διότι ἡ Κυβέρνησις ἡ σημερινὴ δὲν χωρα-
τεύει, δὲν ἔχει ἔλεος, δὲν ἔχει φιλάνθρωπικὴν
οὐδὲ ἴσα μ' ἕνα φύλλον πᾶνω τῆς, καὶ κυ-
νηγεῖ τὰ πρόστιμα μὲ τὸ τουφέκι καὶ μὲ
τὴν πιστολόγγαν, καὶ σὲς δὲν ἀκούετε. Ἀς
ταῦτη λοιπὸν ἡ κεφαλὴ σας.

Φαίνεται ὅτι ὅσοι δικαίως ἢ ἀδίκως λά-
βωσιν ἀρχηγίαν τινὰ, πρέπει νὰ καταντή-
σωσιν ἀδιάκριτοι διὰ νὰ διατηρήσωσι τὴν
ἀρχὴν των. Τοῦτο πάγω νὰ καταλάβω καὶ
ἐγὼ, ὅστερα ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους ἀπὸ
πολλὰ καθημερινὰ φαινόμενα. Τὸ σύστημα
τούτου ἀκολουθῶν καὶ ὁ κύριος Θάνατος παρε-
μόνευε καὶ ἐπερίμενε ἕνα δυστυχῆ νέον ἐκ
τῶν περιχώρων Λεμηστοῦ νὰ ἐτοιμάσῃ ὅλα
νὰ νυμφευθῇ, νᾶλθῃ εἰς τὴν Λεμηστον νὰ
προσκαλέσῃ τοὺς φίλους του εἰς τοὺς γάμους
του, καὶ μόλις νὰ ὑποστρέψῃ, τὸν ἤρπασε
καθ' ἣν στιγμὴν εἰσῆρχετο εἰς τὸ χωρίον
του. Τοιαύτην κατάχρησιν ἐξουσίας μόνον
Κυβερνήσεις Εὐρωπαϊκαὶ δύνανται νὰ κάμω-
σιν ὡς εἶδομεν, ἐπάθομεν, ἐδιδάχθημεν.

Ψώρακααααν!!! Μὰς κατέβησαν σήμε-
ρον (Δευτέραν) πρῶτ' πρῶτ' καὶ βαπορούδια
Τούρκικα ποῦ μὰς ἐγέμισαν τὸ λιμᾶ-
νι. Πᾶν φαίνεται ὅτι τὴν Ἀνατολήν, διότι
ἤρχοντο ἀπὸ τὴν Δύσιν. Καὶ ξεύρετε πόσα;
πλήθος! σωτὰ τρία! Αἱ! μήπως τὰ
τρία δὲν εἶνε πληθυντικὸ ἀριθμὸς;

Συμβουλευόμεν τὸν Α. συνδρομητὴν
τοῦ Κυπριακοῦ Συλλόγου ἵνα παύσῃται
καταχερόμενος τοσοῦτον κατὰ τῶν 20—
30 νέων τῶν μελλόντων νὰ ἐγγραφῶσιν
ὡς συνδρομηταὶ πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ
ιεροῦ τούτου καταστήματος. Ἀναγνω-
ρίζομεν τὴν δεινότητα τῆς θέσεως αὐτοῦ
ἐγγραφομένων ὡς συνδρομητῶν μορφω-

μένων νέων· ἀλλ' ἄς μάθῃ ὅτι οἱ κύριοι
οὗτοι οἱ εἰς καλὰς τῆς πρωτευούσης
οἰκογενείας ἀνήκοντες, οἱ ἐπὶ δεκαετείαν
ἄλλοτε ὑπάρξαντες συνδρομηταὶ Συλ-
λόγου καὶ Ἀναγνωστηρίων, οἱ τὸ καλὸν
τοῦτο ἔργον πρῶτοι ἀναλαβόντες, εἰπερ-
χόμενοι ἐν τῷ Καταστήματι δὲν θὰ ἐμ-
ποδίσωσι τοὺς ἰδιοτελεῖς σκοποὺς του οὗς
ἔχει κατὰ νοῦν. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἀξι-
ότιμος τοῦ Κυπριακοῦ Συλλόγου Ἐπι-
τροπεία ἐποφθλμιῶσα τὴν πρόοδον τοῦ
Σωματείου τούτου θέλει περιφρονῇσει τοι-
ούτους γαυγισμοὺς ὅτινες, ὡς γνωρίζωσιν,
ἐπέφερον τὴν λυπηρὰν θέσιν εἰς ἣν τὸ
Σωματεῖον σήμερον εὐρίσκεται ἐκ 50
μόνον μελῶν συγκείμενον, ἐνῶ 5 ἄλλοτε
τοιαῦτα Σωματεῖα ὄντα ἐν Λευκωσίᾳ
συνέκειντο ἐξ 100 καὶ πλείονων μελῶν
ἕκαστον. Εὐελπιστοῦμεν ὅτι δὲν θὰ ἀ-
ναγκασθῶμεν νὰ ἐπανέλθωμεν ἄλλοτε
ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος.

Λευκωσία

Εἰς συνδρομητῆς.

Μεγάλοι, ὡς γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Λευκωσί-
ας, δυσχερῆσκει λαμβάνουσι χώραν μεταξὺ
τῶν ἐνοριτῶν τῆς Ἐκκλησίας Φανερωμένης
ἐνεκεν τοῦ ζητήματος τῆς Καλογραίας. Ἐ-
πιφυλαττόμενοι νὰ γράψωμεν περὶ τούτου
προσεχῶς, περιοριζόμεθα μόνον νῦν παρακα-
λοῦντες τὴν ἐντιμὴν τῆς Ἐκκλησίας Φανε-
ρωμένης Ἐπιτροπὴν, εἰς ἣν πολλὰς τῶντι
χάριτας ὀφείλει ἡ ἐνορία ἐπὶ τῇ εἰλικρινεῖ
καὶ ἀόκνῳ προσπάθειᾳ τῆς, ἵνα καὶ περὶ
τούτου τοῦ ζητήματος σκεφθῇ καὶ ἀποφα-
σίσῃ ὅτι καλὸν τῇ ἐνορίᾳ, διότι εἶνε πράγ-
ματι λυπηρὸν τοιαῦτα πράγματα νὰ λαμ-
βάνωσι τοσαύτας διαστάσεις.

Τὸ τῆς πρωτευούσης πταισματοδικεῖ-
ον ἀπέρριψε τὴν κατὰ τοῦ γενικοῦ ἐπό-
πτου τῶν προσόδων κ. Βιστάκη γενομέ-
νην κατηγορίαν, τῆς διαδικασίας διαρ-
κεσάσης, καθ' ἣ ἐμάθομεν, τρεῖς ὁλοκλή-
ρους ἡμέρας.

— Αἱ τῆς πρωτευούσης ἱπποδρομίας
ὑπῆρξαν, καθ' ἣ ἐπληροφορήθημεν, πο-
λυπληθέστεραι ἢ ἄλλοτε.

Καὶ μίαν ἐξήγησιν μὲ τοὺς ἀναγνώ-
στας μας.

Ξεύρετε ὅτι οὐδὲν πρᾶγμα εἰς τὸν λό-
σμον εἶνε τέλειον καθ' ὅλα (ζητοῦμεν συγ-
γνώμην ἀπὸ τὰς φίλας ἀναγνωστρίδας μας
ὡς πρὸς τοῦτο) ἀφοῦ καὶ αὐτὸς ὁ Ἥ-
λιος ἔχει κηλίδας, καὶ τοῦτο εἶνε πρό-
νοια Θεοῦ διὰ νὰ μὴ παραπονώμεθα.

Ἀπὸ λάτῃ δὲ καὶ σφάλματα ξεύρετε ἐπίσης ὅτι εἶνε γεμάτος ὁ κόσμος, καὶ τοῦτο δύνασθε νὰ τὸ συμπεράνητε ἀκούοντες (καὶ ἀκούουσαι) καθ' ἑκάστην «συγγνώμην» καὶ ἐπὶ τὸ πολιτικώτερον «παρτὸν» ἔτσι εἶνε ἢ ὄχι; Ἀφοῦ λοιπὸν εἶνε ἔτσι—διότι ἡ σιωπὴ σημαίνει κατάφασιν—θὰ συγχωρήσητε βεβαίως καὶ τὴν «Σάλπιγγα» τῆς ὁποίας οἱ στοιχειοθεταὶ ἐπειδὴ εἶνε Εὐρωπαϊκοὶ κάμνουν ἐνίοτε μερικὰς ἀλλαγὰς γραμμάτων, καθὼς τὸ Λ α εἰ ποῦ τῶκα-μαν Ἀ λ εἰ εὐγαλαν δηλ. τὴν κοιλιάν του καὶ τὴν ἔβαλαν ἰς τὴν κεφαλὴν διὰ νὰ εἰκονίσουν τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων, τὸ «ἐμπορος» μᾶς τὸ ἔκαμαν «ἐμπορδος» διὰ νὰ μᾶς ἀποδείξουν ὅτι μόνον παρὰ τοῖς ἐμπόροις εὐρίσκεται τοιαύτη διάθασις κ.λ. Ὡστε, ὅταν εὐρίσκετε ποῦ καὶ ποῦ τέτοια, ἐνθυμεῖσθε τὰς κηλίδας τοῦ Ἡλίου καὶ διδετε πέρασιν ὡς εἰς πολλὰ ἄλλα, χριστιανικῶς δὲ πράττοντες νὰ μὲ συγχωρήτε.

“Ποῖα τὰ καθήκοντα τῶν ὑπαλλήλων Τελωνείου”;

Διὰ νὰ προαχθῇ, τιμηθῇ, ἐπαινεθῇ, εἰς τελωνειακὸς ὑπάλληλος, πρέπει νὰ γεννήσῃ πᾶσαν δυνατὴν δυσκολίαν διὰ τὸν πελάτην του, δυστυχῇ ἔμπορον. Ἐκαστος ὑπάλληλος τοῦ Τελωνείου, θεωρεῖ συμφέρον του καὶ ὡς ὅπλον καλῆς ἀτομικῆς του συστάσεως μεταχειρίζεται τὴν δυσκολίαν. Νομίζουν οἱ Κύριοι οὗτοι, ὅτι ἀρκεῖ νὰ κάμῃ τις σφραγῖδα, πικρὰ, περὰ πονα ἐναντίον των, ὅπως τεθῶσιν εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἐνυσομένων τοῦ Προϊσταμένου των; Μεταξὺ τῶν τοιούτου εἶδους ὑπαλλήλων διακρίνεται καὶ ὁ τὰ πάντα εἰδὼς Δεσποτάρχης, ὅστις τοῖς μὲν ἔλκουσι τὸ γένος τοῦ Ἀρείου παρέχει εὐκολίαν, τοῖς δὲ παρέχουσιν αὐτῷ τὸν ἐπιούσιον Γραικοῖς, δεικνύει τὸν τρόπον τοῦ περιφρονεῖν καὶ περιδιαβάλλει ἐν τῷ Τελωνεῖῳ, ὡς ἄλλος Δικτάτωρ αὐτοῦ καὶ ἐκφράζων τὰς διαφορὰς τῶν δυσκολωτάτων ἀποφάσεις. Ἰδοὺ ἄρα τὰ καθήκοντα τῶν ὑπαλληλίσκων τούτων.

Κεραυνός.

Λάρνσκι 11. 4. 85.

Κυρήνια 31. 3. 85.

Φίλε Συγτάκτη!

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐπισκέψατο τὴν μικρὰν ἡμῶν πόλιν ὁ Α. Ε. ὁ Μέγας Ἀρμοστής οὗτινος τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἰδίαις δαπάναις ἀνήγειρε μυσιοσκόλιστον ἀψίδα παρὰ τὴν προκυμαίναν, ἐστραλισμένην με-

τὰ τῶν διαφορῶν τῆς ἐποχῆς ἀνθέων ἐν ἣ περῆσαν ὁ τε διδάσκαλος κ. Πανᾶρετος μετὰ τῶν μαθητῶν του, ὁ διδάσκαλος Δεσποσὺν Μαρία Παναγὴ μετὰ τῶν μαθητριῶν της, πάντες οἱ τῆς Κυβερνήσεως ὑπάλληλοι, τὰ τοῦ Δημαρχείου μέλη καὶ πλείστοι τῶν πολιτῶν. Μετὰ ταῦτα ἐκτεταμένος ὑπὸ τοῦ κ. Μιτῆ ἐξεφωνήθη λόγος τῶν τῆς Κυβερνήσεως πραγμάτων ἀφορῶντος καὶ τινῶν ἄλλων. Καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Αοιζίδου ἐπίσης ἐγένετο σύντομός τις πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα προσφώνησις.

Μετὰ τὸ πέρας δὲ τῆς ὑποδοχῆς πρὸς τὴν Α. Ε. ὁ Μέγας Ἀρμοστής εὐηρεστήθη διὰ λογιδρίου νὰ προσκαλέσῃ τοὺς πολίτας εἰς τὰς 3 μ. μ. ὥρας εἰς τὴν τοῦ ἐνταῦθα Διοικητοῦ οἰκίαν, ἐνθα ἔδωκε πρὸς τοὺς πολίτας τὰς μυρίας του εὐχαριστίας διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν γενομένην ὑποδοχὴν ἣτις πομπῶς πως καὶ μετὰ ζητωκραυγῶν ἐτελείσθη.

Μετὰ ταῦτα ὁ Α. Ε. ὁ Μ. Ἀρμοστής μετὰ τοῦ Διοικητοῦ κ. Κένιον καὶ κ. Σίγκλαιρ ἀνεχώρησαν εἰς Πέλλα—Παῖς, ὅπως ἐπισκεφθῶσι καὶ ἐκεῖσε τὰ λαμπρὰ μέρη τῶν ὁρέων ἐκεῖνων. Αὐθημερὸν δ' ἐπέστρεψαν εἰς Κυρήναιαν, ἵνα καὶ εἰς Καραβάν καὶ εἰς πλείστα τῆς Κύπρου μέρη κάμωσι τὴν περιόδειαν των.

Τὴν Κυριακὴν δὲ περὶ τὰς 4 μ. μ. ὥρας ἐπισκέφθησαν καὶ τὸ ἐνταῦθα Ἀλληλοδιδακτικὸν Σχολεῖον καὶ Παρθενωγεῖον.

Δ,

Σ κ α λ α θ ὕ ρ μ α τ α .

Ἀλληλογραφία Καρφίτζας καὶ Βελόνης.

Ἡ χρυσὴ Καρφίτζα πρὸς τὴν Βελόνην.

Α'.

Περσπουδάστος μοι φίλη!

Ἀπὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου, καὶ ἴσως ἀνεπιστρεπτί, παρῆλθον αἱ εὐτυχεῖς ἐκεῖναι ἡμέραι καθ' αἷς ἡσυχάζαμεν ἡ μία πλησίον τῆς ἄλλης ἐπὶ τῆς ἐξ ἐρυθροῦ βελούδου ὠοειδοῦς τολύπης τῆς οἰκοδεσποίνης μας, ὡς ἐπίσης παρῆλθον αἱ νύκτες ἐκεῖναι αἱ συντεμνόμεναι διὰ τῆς ἀτελευτήτου συνευεξίας, ἣν ἐποιοῦμεν ὅτε ἡ σιγὴ ἦτο διακεχυμένη πανταχοῦ καὶ ἡ σελήνη ἔπεμπε μίαν ἀκτῖνα διὰ μέσου τῆς ρυγμῆς τῶν δικτυωτῶν παρθυροφύλλων, διὰ νὰ μᾶς φωτίξῃ μὲ τὴν γλυκεῖαν αἴγλην της, καὶ νὰ καθίσταται πρὸ πάντων περιφανεῖς ὅλας τὰς ἰδικὰς μας χάριτας.

Ἐξήλευσα τότε, φίλη μου, τὴν τύχην σου, πλὴν ἐτι περισσότερον τὴν ζηλεύω τώρα. Διατὶ νὰ μὴ ἔχω καὶ ἐγὼ τὸ λεπτὸν καὶ ραδινόν σου ἀνάστημα, τὸ μικρὸν χρυσὸν ὠτίον σου, τὴν ὀξείαν ἀκίδα σου, ἣτις διέρχεται καὶ τὸ λεπτότερον ὕφασμα χωρὶς

ν' ἀφήσῃ ἔχνη ἐπ' αὐτοῦ; Ἀ! σὺ δὲν εἶσαι ὡς ἐγὼ ἐν κομψὸν παίγνιον, λαμβανόμενον εἰς χεῖρας καὶ ριπτόμενον κατ' ἀρίσκειαν . . . εἶσαι μία φιλόπονος ἐργάτρια, ἐπιδέξιος εἰς ἄκρον, τιμωμένη παρὰ πάντων, διότι χρησιμεύεις πανταχοῦ καὶ εἰς πάντας.

Ἀκουσον μίαν στιγμὴν τὴν ἀφήγησιν τῶν συμβάντων μου: Τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἀπεχωρίσθημεν, ἡ οἰκοδεσποινὴ μας, καθὼς γνωρίζεις, μὲ ἔθετεν ἐπὶ τοῦ πολυτίμου Ἰνδικοῦ σαλίου της καὶ ἡμὴν εὐτυχῆς καὶ ὑπερήφανος ὡς ἐπιδεικνύουσα ἀφ' ὕψηλῳ τὴν λαμπρότητα καὶ τὴν ὠραιότητά μου. Ἐξῆλθεν ἤδη μέχρι τοῦ προαυλίου καὶ ἡτοιμάζετο ν' ἀναχωρήσῃ, ὅτε ἐποίησαντο αὐτῇ τὴν παρατήρησιν ὅτι ἡ ἡμέρα ἐκαίνη ἦτο θερμότερα παρ' ὅσον τὴν εἶχεν ὑποθέσει ἀμέσως λοιπὸν προσκαλεῖ τὴν θαλαμηπόλον της, τὴν Μαρίαν ἐκαίνην τὴν ἀνόητον . . . καὶ τῇ ζητεῖ ἐνδυμα ἐλαφρότερον. Ἡ θαλαμηπόλος ἐξετέλεσε κατὰ γράμμα τὴν διαταγὴν τῆς Κυρίας της καὶ μὲ ἔθεσεν—ὦ! ὅταν τὸ συλλογιζομαι πνίγομαι εἰσέτι ὑπὸ τοῦ θυμοῦ—μὲ ἔθεσεν ἐπὶ τοῦ ἰδίου της στηθοδέσμου, ἡ αὐθάδης! ὡς ἐάν ἡμὴν ἡ χυδαιοτέρα τῶν καρφίτζων! Καὶ ἐν τούτοις δὲν λησμονεῖς βέβαια ὅτι ἔχω μίαν πολλὰ ὠραίαν καὶ κομψὴν κεφαλὴν καχυρσωμένην, τετορνευμένην, καὶ ὅτι τέλος εἶμαι ἀξία νὰ κοσμῶ τὴν κεφαλὴν τῆς Αὐτοκρατορίσσης!

Δυστυχῶς, μένω εἰσέτι ἐπὶ τῆς ἀφορήτου ταύτης θέσεως. Γράψον με λοιπὸν συμβούλευσόν με, ἢ μᾶλλον ἀπεύθυνον παραμυθητικὰς τινας λέξεις πρὸς τὴν δυστυχῇ καὶ περιφρονηθεῖσαν φίλην σου. Χρ. Π.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμιτσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία μαῦρα ἄπισσα γρ. 175

,, μαῦρα συνήθη ,, 130—168

Ρακὴ 19 βαθμ. ἡ ὀκτὰ παρ. 75.

Χαρούπιχ εἰστάς ἀποθήκας 95—98 τὸ χαλ. καντάρι.

Λευκωσίας (λίρα ἀγγλ. Γρ. 182.)

ὁ σῖτος τὸ κοιλὸν (22 ὀκ.) Γρ. 18—22.

ἡ κριθή ,, [16 ὀκ.] 10—12.

ἀλευρίν ἀκοσκίνιστον ἐντόπιον 40—45

Λύσις τοῦ 56 αἰνίγματος.

Θήρ—θήρα

Αὐτὴρ ὁ Ε. Μ.

Αἶνιγμα 57

Ὁλόκληρον ὑπάρχω ἀνθρώποις πειρατμός, Τὸ ἡμισὺ μου εἶνε τῇ φύσει στολισμός.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.